

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetésnek felvételnek: Brassóban a *kiadóhivatalban*; Budapesten: *Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mező, Goldberger A., Eckstein Bernát*; Bécsben: *Daube G. L. és farsa*, *Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.*; Berlinben: *Rudolf Mosse*; Frankfurtban: *Daube G. L. és farsa* hirdetési irodájában.

III. évfolyam 1887.

Ha tehát nincs régi jog, — a mint nem

De szól még e mellett egy harmadik és negyedik érv is. Egyrészt megkárosítják ezek az intézetek a magas lakbért s adót fizető nagyobb váltótűzleteket s bankokat. Így nagyon sokat szenved ebben az Erdélyi bank, az Al-

Ugy van! Ideje volna, hogy végre-valahára csakugyan eltiltassanak.

(Tárczaféle a májálisokról.)

»Ide lábam ne tova,
Hátra van még a jova.«

Vagy:

•Kicsi nekem ez a csűr, levél
Kirepülök mint a fürj . . . madár!•

Kivonultunk a magunk templomi lobogója mellett, az akkori politikai constellatiók nem szívelhették meg az unió zászlót: egy rudról nem lengethette az üde reggeli szellő a veres, fehér és zöld színt, —

A lobogók mellett mindjárt ott volt a magunk saját szerű zenéje is: a dob meg a pergettyű; hogy kiment a pergettyű divatból! Mikor mi tizen tizenketten a jobb kezünk három ujjá közé foghatunk azokat az egy decziméternél valamivel hosszabb s a vége felé berovott kis bikfa lapokat, olyan „marsokat” vágtunk ki, hogy az ezred dobosa is megretirált volna a mi sikerünk elől; aztán annak a sárgaréz dobunknak a hangja eleinte biz az fakérgű volt, befestve fehér és vörös színre — kedvesebb volt előttünk a Radezky induló dallamánál is. Gotterhalte dallamánál is. De a dobnál, a pergettyűnél is szebb volt a mi természetes, egyszerű énekünk; rendszeren egy indulói taktusra emlékeztető dalt fújtunk ilyenkor

»Mikor masérozunk, kapitány uram—ram—ram?
— Holnapután, vagy azután, édes katonám,
Katoná szolgám! —

Mit viszünk az utra, kapitány uram—ram—ram?
— Töltött csirkét, egy malacztot, egy palaczkot,
Kedves katonám, katona szolgám!«

Akkori időben a phisika nem állott az iskolákban oly magas fokon, mint ma, nem esoda tehát, ha afféle luftballonokat, melyeknek megvan a maguk szeszélyük, nem csináltunk, nem csinálhattunk. Hanem azért ennek sem voltunk hijával; »csált« a Jóska esizmadiainas olyan ballont nekünk egy pár sustákért, hogy azt ugyan puffogtathattuk, kora reggeltől késő estig — meg sem látszott rajta, csak néha-néha »szelelt ki« belőle a lelke, a marhahólyagba fújt levegő. Hamar életre tudtuk hozni egy kis nád- vagy bürökeső igénybevételével, — s folyt tovább a hatos vagy nyolczas kótya. Félelmetes füzfa dorongjainkkal, vagy kapától megszabadított bükkfabusággal — gimnázista korunkban már gerundium volt a neve — úgy felrepítettük azt a labda-luftballont, entru Scoală - BCU Clui-Napoca.

Belföld.

Brassó, május 16. (A szászok jelöltjei.) A szász-német néppárt n.-szebeni központja már reaktroyálta a kerületek egy részére a jelölteket. Ezek következők: N.-Szeben első kerületében Meltz Oszkár (Wolff Károly helyett), második kerületében Kästner Henrik. A keresztény-szigeti kerületben Gull József, a nagy-disznói kerületben Steinackor Ödön, az újfalusi kerületben Dörr Soma, Brassó egyik kerületében Zay Adolf, Segesváron Wenrich Vilmos. A többi kerülettel még nincsenek tisztában.

Valóban furcsa, hogy a művelt szász népre egyszerűen reáidiktálják a jelölteket, a nélkül, hogy csak meg is kérdeznék őket. Másutt a választók szoktak jelölni s a pártnak bejelenteni, itt a párt központja jelöl s csak szavazásra használja fel a választókat. Szép választói önállóság! Különben erre még visszatérünk.

Segesvár, május 17. (A segesvári jelölés)

A segesvári kerület képviselője, a szász néppárti Wenrich Vilmos e hó 15-én tartotta beszámolóját, melyet azzal a kijelentéssel végzett, hogy a szászokra nézve az adott viszonyok közt erkölcsi lehetetlenség, hogy a kormánypártba belépjenek s hogy ennél fogva a maga részéről nem tehet eleget azon választók óhajának, a kik jöhetnek négy év előtt helyeselték a szabadelvű pártból való kilépését, most ismét azt akarják, hogy oda belépjen. Szóla a szász néppárt programjának alapján áll s ez alapon kész újból föllépni. — Ezután Roth Károly ügyvéd emelt szót. Köszönetet mondott Wenrich képviselőnek, s majd kijelenté, hogy ő és elvtársai arra a meggyőződésre jutottak, mikép az eddigi uton a szász nép nem juthat célhoz, miért is ők egy szabadelvűpárti jelöltet fognak állítani Schwicker Henrik budapesti tanár személyében. Roth egyúttal kinyilatkoztatta, hogy az esetben, ha a jelölésüket a választók nem fogadják helyeselni, ő és elvtársai teljesen visszavonulnak a közélettől. E nyilatkozat után Roth és elvtársai elhagyták a termet. Most Wolff Károly képviselő emelt szót s kijelenté, hogy ő nem perhorrescálja határozottan a szabadelvűpárthoz való csatlakozást, de előbb a kormány önkényuralmának meg kell szűnnie, mert ez a nemzetiségek megromlását idézi elő. Hasonló értelemben szóltak még többen, mire a gyűlés Wenrichet jelölte.

A brassói nemzetiségi lappár.

A „Kronstädter Zeitung“ és a „Gazeta“ elég nagynak érzik magokat arra, hogy menedéket nyújtsanak a minden tiszta szívből és főből száműzött érzelmeknek, melyek az igazság napfényét kerülve, sötét hajlékot keresnek, hol bűnös, szegyenletes üzemeiket elrejtethetik. Igen szép, nemes dolog az elnyomott ártatlanságnak, de bűnrészesség a bűnnel menedéket nyújtani.

Mennyire ostromolják ezt a szegény hazát! ők, kiknek számára a hazán kívül nincsen hely, és a kiket Amerika és Oláhország úgy kiteremtett, mint „Jónás prófétát a cethal.

Nem tartozom azok közé, kik az emberi gyarló-

ságról megfélemezve mindenkit kérlelhetetlenül elítélnék, ki nem úgy gondol mint ők. De még kevésbé táplálók a közügyek iránt oly esztelen elképzelhető anyai szeretetet, mely egy gyenge fuvalmat sem bocsát hozzájuk. Szívesen látom fergetegeknél kitéve; tanuljon ellenálni; mutassa meg erejét, életképességét. Az ellenzéki szellem kovásza nélkülözhetetlen, hogy az állami atkótások és alakulások üdvös fejlődésnek induljanak és élvezetessé váljanak. Ez ellen senkinek sem lehet panasza. De ha a sorvadásnak indult „Kronstädter Zeitung“ a kultúregyletnek a nép boldogítására irányuló becsületes, önzetlen törekvéseit megtámadja és — személyes érdekből — az irigység mérgével megfertőztetni igyekszik; — ha a „Gazeta“ váltig hirdeti, hogy a nemzetiségek, melyek erről mit sem éreznek, — a legszabadabb államban, Magyarországon annyira zaklatvák és elnyomvák, hogy már lihegni sem tudnak, és emellett elég merész majd minden számában Magyarországot a szomorú emlékü Bach-rendszer alatt törvénytelenül alkotott részekre felosztani: Erdély, Bánátu, Ungaria s. t. b.: ez már minden kedélyességet felülmul; ez már mégis . . . izlés zavar!

A város legtisztább utcáinak is vannak vezető csatornái; ezeknek köszöni leginkább tiszta külsejét. Ugyhiszem a közvéleménynek is van szüksége a zavaros érzelmeket elvezető csatornára, hogy tisztulhasson. Mindemellett a legfureszabbak a hontalan oláh ultrák botor, indokolatlan követelése. Nélünk külön államot követelnek az államban, mialatt Romániában az ifjú állam reputációját tönkre tenni és azt muszka kézre játszani törekednek. Jassyan a csöcseléket felbízta jakk oronás királyuk elleni felségsejtő tüntetésekre!

Az egyiptomiak magas nemzeti önnérzettel dicsekedtek, hogy ők a föld legrégibb népe és felvitték aggkorukat 100,000 esztendőre; a chaldeusok már Nagy Sándor előtt 400 ezer esztendővel akartak csillagászattal foglalkozni és a Chinaiak 100 millió esztendővel a föld legrégibb nemesei! „Hol minden szert, ott Károly sem gyűlölködhet.“ Ergo, az oláhok is felviszik származási fájukat Traján római császárig és ha Ádám és Évaig fel nem viszik, ennek oka csak az, hogy a bibliai első emberpár sem boeskort, sem hosszú inget nem viselt s innen van az is, hogy inkább Magyarország egy részére, mint Éden kertjére emelnek jogigényt.

Azt sem tudják megbecsülni, mit nekik a politikai véletlen oda dobott. Egy önálló királyság nekik nem elég; most már a Szent István koron országainak egy nagy része után áhítoznak. Már ki is vették magoknak a — térképen.

Mégis különös, hogy a köztünk élő legkevésbé érdemes és legkevésbé becsült néptörzsek legjobban henczeg. Tisztelet az idegen ajku becsületes, jó hazafiaknak. De oly nép, melynek fiatalsága a védkötelezettség elől évente százanként szökik át idegen országba és ez ellen egy árva szava sincsen s e miatt pirulni se tud; — oly nép hunyászokdjék meg szép szerényen!

Akármit igyekezik a két nemzetiségi lap farkát fészkekből kilógatni, azzal senkit sem ámit. Nem szokás fecskéfészekben sasokat keresni. Politikai látkörük és ítélő tehetségek pedig épen oly bő, mint azon utazóé, ki azért mert, Avignonban a szél magas kö-

csögét fejről lekapta, naplójába ezt írta: „Avignon heves szeleknek van kitéve.

Spectatum admissi risum teneatis.

H. J.

Alkotmány és a Tribuna 100 képviselője.

— Román lapszemle. —

Arra nézve, hogy az alkotmányos parlamenti rendszer szabályosan működhesse, okvetetlenül szükséges, hogy azon pártok, melyek a hatalomért küzdenek, az alkotmányt feltétlenül elfogadják. Másképen harc és küzdelem lesz azok között, kik az alkotmányt elfogadják és a kik el nem fogadják. Na, s nálunk az ellenzék egy része nem fogadja el az 1884 ik évben megjavított alkotmányt, hanem propagandát csinálnak, ellene. Ezt a „Telegraful“ írja Bukarestből az ellen. Elnevezi őket ezen kívül még zavargóknak, kik nem tisztelik sem az alkotmányt sem a törvényeket kerülük a törvényes harcot.

Nem ujság, hogy hazánkban is van olyan párt a román ajku honpolgárok között, a mely nem fogadja el a hazai alkotmányos képviselői rendszert; de annál inkább elfogadja, a hol szerét teheti, a hivatalokat. Alkotmány nem kell, mert magyar, de hivatal . . . ez már más. Ennek a román pártnak, mely magát passzívista pártnak nevezi, nem vehetjük szemére, hogy turburetor, az az zavargó abban az értemben, mint a „Telegraful“ nevezi a romániai ellenzék egyik részét. Azt írja a „Tribuna“, hogy a passzívista román párt nem izgat a hazai törvények ellen. Hát az unió-nak nincs-e törvénye? Lám, lám. Azt mondja, hogy ők megfizetik az adót s nem izgatják hiveiket annak megtagadására.

Ez szép, de nem is volna tanácsos megpróbálni. Ők megadják a véradót is. Igaz, a mennyiben a román hadkötelesek nem szöknek át Romániába. Csak az a baj, hogy nagyon gyengíti a „Tribuna“ ezen állítását az a tapasztalás, melyet itt a Kárpátok alatt mi évről évre észlelünk. A katonáskodás ellen, igaz nem irnak a szebeni és brassói román lapokban dörgedelmes vezércikket. De a mellett sem szólalnak fel, hogy még is talán illenék a román hadköteleseknek itt a Kárpátok alatt a sorozásra többesken megjeleniök. Mert nemzeti ügy ám a hadkötelezettség teljesítése is.

Itt azonban hiába hányjuk falra a borsót. Ez is egy neme a passivitásnak, nem hordani három évig bakkancsot és borjut. E helyett azzal ijesztet a „Tribuna“, hogy a románok kebelében az elégedetlenség napról-napra növekedik és gyarapodik azon elem közöttük, a mely hajlandó a törvényes tér elhagyására, hogy egy kétségbeesett ténnyel a dolgok türhellen állapotának véget vessen. Ha a dolgok — úgy mond — még tovább is így tartanak, a mostani nemzeti párt feloszlik, mint feloszlott a mérsékelt román párt és kezdődik a románok kebelében a kétségbe esettek ligája.

A dolog koránt sem áll úgy. Először is mese az, hogy a románok kebelében szaporodnék a törvényes tér elhagyására való hajlam. A „Tribuna“ már annyiszor kiáltotta négy év óta. Eaca lupul „itt a farkas“ jelmondatát, hogy nevetségessé tette vele magát.

Mi lenne akkor, ha az ugynevezett national vagy unió tagadópárt feloszlának? Talán lábra kapna a

hogy na . . . Aztán voltak kevésbé művészes kivitelű ballonaink, ugynevezett töltött labdáink, s hogy a gyakori használás közben baja ne essék, jó kemény cukor-spagáttal úgy körül hálóztuk, hogy a bőrét semmi veszély sem érte, de annál több a mienket, mikor a „kifutóban“, „bűdűben“ össze állottunk. Ilyenkor kíméletlenül ütöttük, vágtuk egymást, egyikünk-másikunk bizony „plesurt“ is vitt haza magával, a nélkül azonban, hogy annak adójára nehezteltünk volna. Könnyen kaptuk, könnyen feledtük.

De nemcsak a labda volt kizárólagos eszköze multságainknak: a lovasdi, „enyém a vár“, a kisebbek meg „künt a bárány, bent a farkas“, „tüzet viszek, nem látjátok“ s aztán a „bakkfüty“, birkozás, távolugrás; faoduban bűdös-batka keresés; mogyorófa héjából tülok csinálás, fűzfából tilinkó vagy töröksíp gyártás, s több effélékkel úgy el tudtuk foglalni jó magunkat, hogy bizony nem jutott eszünkbe a nagyobbak kedvtelése: szivarozás, sörözés s a lányok körül való settenkedés. — Jobb szerettük e helyett cserlapiból nyakbavető övet, vagy a kalapunk körül koszorút fenni. Emlékszem, hogy ebben valóságos mester voltam.

Hanem aztán úgy alkonyatfelé a vályogvetésbe belefáradt vén Czene Miska, meg a Bornyu Jóska s ennek a fia, a kit Tulinak csufoltak, oda állítottak a kurátor uram háta megé s rázendítettek az ő kedvenc módjára, hogy

„Kalapom szememre vágom,
Mellette hervad virágom.“

Akkor a klarinét visitása, s hegedű czinezogása még a toronymagasságu bükkfa tetejéről is lecsalt mienket. Oda lopózkodtunk a cigányok mellé, mind kisebb-kisebb gyűrűbe szorítottuk őket s mikor aztán arról szólt a nóta, hogy:

„Arpád apánk, ne féltsd ősi nemzedet,
Nem vesz az el, ha eddig el nem vesztet!“

— akkor már mi sem álltuk meg ének nélkül, belefújtuk úgy a magunk lelkesültségét, hogy nem hallatszott a kis bőgő, meg a hegedű, csak a klarinét vitte a tonust a maga sivitó hangjával.

Most még csak a szánkkal vettünk részt a kurátor rek'tram szívének meglágyításában, majd a labunk topogása is kezdett a zene hangja után idomulni, s lön táncz, csárdás, landaris, körmagyar egészen a napnak leáldoztaig; ugrándoztunk, jártuk a bolondját, avval az összevisszasággal, zürzavarral, szabályos szabálytalansággal, melyben a szőlőtaposáshoz hasonló vad ugrások játszták a főszerepet.

Majd belefáradva a tánczba — de talán nem is annyira belefáradva, mint inkább belesötétedve — dohosunk gyűlöt pergetett, mi meg takarodót vertünk pergettünkkel, s bucsuzól eljont kiáltva az est homályába beburkolozó erdő lombos fáinak, haz indultunk — egy vidáman töltött májusi nap kedves visszatekintésével. Talán a leáldozó nap bűbösü-

sugari vetették a göröglüzet, melynek fénye az ártatlan kedvtelésekben kipirult gyermeki arc mosolyával oly szép harmoniát képezett.

Ilyen volt a mi majálisunk a hatvanas évek elején! . . .

És milyen ma . . . ! Ma e tekintetben is kultiválódunk; a magasabb kedvtelések iránti igények kielégítésére nagyobb, költségesebb apparátusok szükségesek: nyolczvan forintos zene-banda, sodronnyal bekerített tánczhelyiség, tengernyi szebbnél szebb lohogók, finom konyha, luftballonok, csokros rendezői jelvény, görögtűz, Strauss-fele polkák és végre majális rendező bizottsági elnök, ki semmit sem tesz, s mégis úgy megyen minden, mint a karikacsapás.

Ennyi mindenféle eszközök mozgásba hozatalát végre fesztelen jókedvet idéz elő már délelőtt a tanulóifjúság között, délben a lomsátorban ebédelő tanártestületben és délután a tengernyi közönség között ott a tánczhelyiségben,

De nini . . . most veszem észre, hogy az állami iskolák tanári és tanítói testülete által rendezett majálisról kellett referálnom. Ásonban felesleges erről bőven írni; a ki ott volt gyönyörködhetett annak sikerült lefolyásában s a ki nem jelenhetett meg, annak hiába beszélék a sikerről, a fesztelen jókedvről azt látni, azt élveznie kellett volna.

d.

Tru Școală - BCU Cluj-Napoca.

készségesek ligája, mint a „Tribuna“ ijesztget? A világhír sem. Magyar hazánkban egy cseppel sincs több oka kétségbe esni valakinek, mint Romániában. A ki kétségbe akar esni, az az a társadalmi rendet látni akar, azzal elbánnak ma Romániában ép úgy, amint Ungariában. Nem liga, nem klikk képződnek a románok között, hanem a mainál sokkal egészségesebb és természetesebb állapot.

Ama ugynevezett román nationalpárt tagjai nyilatkoznak, — ma csak kéz alatt teszik, a kik teszik, valamelyik országos párthoz és annak a natio bizonyosan több hasznát venné, mint a félszeg passivitásnak.

Ma — így okosodik a „Tribuna“ — mi románok (?) nem veszünk részt a közéletben. Hát Lauran Belle, Vulkán és annyi sok más nem vesznek-e részt?

Mi joggal használja a „Tribuna“ ezt a kifejezést „mi románok“ e helyett: passivista románok? Miért nem vesznek részt a közéletben? Mert nem akarják idejüket, pénzüket a közhatalommal való küzdelemben elfecsérelni. Azonban ha holnap olyan kormányunk lesz, a mely őket nem támadja, hanem programjuk értelmében — unió visszacsatolásában — őket támogatná: akkor száz képviselőt küldenének — egyik különb volna a másikkal, a parlamentbe.

Itt egy kicsit elszámította magát a „Tribuna“ Száz képviselő a román passivista párt részéről, holott a szebeni konferenciára is alig birtak összekaparni 135 egyént! Ignotos fatlit, sed natio est derisui! Itt eszükbe jut egy cigány hetykélkedés.

Előpatakon voltunk 1884-ben. A nagy-károlyi cigánybanda czimbalmasa kis peczek bajuszával, makrapipával amugy fenegyerekeskedett a sétatérén reggeli után.

„Ta'an még sem kellene azokat a bodor füsteiket a sétáló hölgyek felé bökdösni pirano malé!“ mertük neki megjegyezni. Hát ha a csendőr... „Mit nekem a csendőr, felkapom és resztungostól áthajtom azt a csendőrt a Székely Gergely uram emeletes házára!“ — a válasz.

„Ha úgy! felelém; ez már más.“ Száz román national képviselő, ez is már más valami.

Czenkalji.

Brassói országos szemgyógyintézet.

A brassói m. kir. országos szemgyógyintézet mint ez előtt, úgy ez évben is május hó 1-én nyitott meg. Jelenleg 96 szembeteg van gyógykezelés alatt, pedig május 1-től mai napig csak 21 napot számlálunk, miből következtetni lehet, hogy mily nagy mérvben uralkodik vidékünkön a szembetegség.

Igen czélszerűnek mutatkozik jelen alkalommal ezen szemgyógyintézet elhelyezéséről megemlékezni. A szemgyógyintézet el van helyezve Csokorák-utca, 1515. számú, az ugynevezett városi sinlőházban. — A belügyminiszterium ennél alkalmasabb és a czél'nak megfelelőbb helyiséget nem igen találhatott volna, mert ezen helyiség először a város zajától távol esik, másodszor a szembetegek részére egy oly nagy kiterjedésű és szépen berendezett kert van — a mi a szembetegeknek feltétlen szükséges — hogy annak pártját városunkban feltalálni alig lehetséges.

Továbbá, a mint fennebb említve van, jelenleg 96 szembeteg van gyógykezelés alatt, ebből 58 fekvő, 38 pedig csak a reggeli órákban látogatja az intézetet (ambuláns), kik mind a szemcsés köthártyalobban szenvednek. Erre nézve csak aggodalmunknak adhatunk kifejezést, látva, hogy Brassó város és vidékén, mint a közeli megyékben is a szembetegek száma évről-évre feltűnően szaporodik.

Ezen szembetegség tovább terjedésének megakadályozása tehát elkerülhetetlen szükséges, s miután az 1880. évi X. törv. czikk a ragályos szembetegségek fedezetéről gondoskodott, a menyiben mind azoknak költsége, a kik a szemcsés köthártyalobban szenvednek, az állam kincstár által hordoztatik, s vidékünkön a szembetegség legnagyobb részint, ezen alakban mutatkozik, a községi előjárásoknak áll erkölcsi kötelességökben, minden nemű intézkedést megtenni az iránt, hogy a szembetegek a Szemgyógyintézetbe utassittassanak.

Tekintve végre a szembetegek létszámát, s tekintve hogy a trachoma mily nagy elterjedésnek indult, annak ragályos volta miatt, igen üdvös és czél'szerű lenne, ha a belügyminiszterium rendeletileg oda hatna, hogy ezen szemgyógyintézet nem csak május 1-től szeptember 30-ig, hanem azon túl is, és mindaddig a mig szükséges, nyitva tartassék, s hogy szeptember 30-án a félig javult szembetegek ne bocsátassanak haza, — mivel othon ezek ápolás nélkül lévén, szembajok ujra kifejlődik, a ragályt másokra átvisszik, miből nem következik egyéb, mint hogy az állam kincstár kiadása kárba veszett, a mennyi-

ben a czél elérve nincs. Reméljük, hogy szavunk a pusztában eredménytelenül nem hangzik el, s hogy a belügyminiszterium részéről e tárgyban a sürgős intézkedés meg fog tétetni.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Sz. 608—1887.

Brassó megye kir. tanfelügyelőjétől.

Brassó megye kir. tanfelügyelője következőt hozza az illetékes iskolai hatóságok tudomására: A Székely Dénes és Szabó Gyula székely-udvarhelyi lakosok által térképek kifizetésére és felakasztására szerkesztett és gyártott térkép csipetű léczeket (egy pár 1 m. hosszúságú 2 frt, 1.5 m. hosszúságú 2 frt 25 kr, 2 m. hosszúságú 2 frt 50 kr) az országos tanszermuzeum állandó bíráló bizottságának birálati véleménye alapján iskolai használatra a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter urnak folyó évi április 15-én 10,108. sz. a. kelt magas rendelete alapján a megyei összes iskolai hatóságoknak ajánlom.

Brassó, 1887. május hó 10-én.

Koós Ferencz,
kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Magyar színészet.

Hétfőn búcsuzott el Dancz társulata „Az aranygyűrű“ című 4 felvonásos népszínműben. E darab szerzője maga a társulat érdemes komikusa, Deák Péter. Saját darabját választá jutalomjátékául, hogy azzal számos tisztelőinek egy kellemes estét szerezzen. Mondanunk sem kell, hogy színpadra lépése alkalmával viharos tapssal fogadtattott. Deák Péter tehetsége és játéka eléggé ismeretes, semhogy érdekeit és képességeit újból kimerítően taglaljuk. Csak ezt mondjuk most is, hogy előnyösen emelkedik ki pályatársai közül s megérdemlené, hogy bármely elsőrangú színpadon tehetségét tova fejleszsze.

De térjünk át darabjára. Az egész művön meglátszik, hogy olyan ember írta, a ki a színpadi jelenetkezésben otthonos. Egyes képei igazán realistikus alakítások. Nyelvezete gördülékeny — semmi erőltetett. A mit azonban el nem hallgathatunk az: hogy magát a cselekményt a részletek tulságos előtérbe tolása által elhanyagolva, az egyes jeleneteket elnyújtja s ezáltal a közönség figyelmét, — mely a darab fejleményét várja — kifárasztja.

Hiszszük azonban, hogy e hiányokat ő maga is felismerve, azoktól egy újabb művében óvakodni fog.

A többi szereplők közül különösen kiemelendő Polgár, Homokainé és Szigeti Lujza.

A színház eléggé látogatott volt. Ugy értesülünk, hogy társadalmunk néhány lelkes férfitagja Deák Pétert szép ajándékkal lepé meg.

Nem hagyhatjuk még említés nélkül végül ama buzgalmat és ügyességet, melylyel a jutalmazott mint a társulat rendezője mindenkor kitűnt. R.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen Gábor s Horváth Mihály főispánok e hét elején Budapestre utaztak. Bethlen Gábor gróf pénteken, Horváth Mihály szombaton indultak vissza székhelyeikre.

Kormánybiztosok. A vallás- és közoktatásügyi miniszter kinevezte a brassói, szebeni, segesvári, besztérczei s medgyesi ág. ev. s brassói róm. kath. főgymnasiumok érettségi vizsgáihoz kormánybiztosul Elischer József kir. tanácsos főigazgatót, a brassói gör. kel. főgymnasiumhoz pedig Veres Ignác nagy szebeni főgymnasiumi igazgatót.

Tisza Kálmán miniszterelnök. f. hó 18-án megtekintette a budapesti erdélyi bazárt s hosszabb ideig időzött ott. Ő Excellenciája különös elismeréssel szolt a brassói iparról.

Izzadtak tegnap a helybeli róm. kath. főgymnasium maturensei. Tegnap volt az első írásbeli érettségi vizsgájok. Sok szerencsét hozzá!

Gyűlés. Az „E. M. K. E.“ brassó megyei választmánya pénteken, f. hó 27-én, d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében rendes ülést tart, melyre ezennel a választmányi s alapító tag urakat tisztelettel meghívja Koós Ferencz elnök, Sztérenyi József jegyző.

Rendőri hírek. Bejelentési hivatal. A brassói rendőri bejelentési hivatalnál április hóban következő bejelentések történtek: állandó tartózkodás 52, lakásváltozás 483. segédfogadás 511- elbocsátás 88; tanonczfogadás 16, elbocsátás 17; cselédfogadás 274- elbocsátás 162; ideiglenesen Brassóban dolgozó nap-számos érkezése 18, távozása 18. — vendéglőkbe s magánházakba érkezett 450, onnan távozott 437 idegen utazó; kórházban felvétel 53- elbocsátás 60. A kir. fogházakba s megyei börtönbe érkezett 20 fegyencz, onnan elbocsátott 31; a városi kapitányság jelentett 4 nő s 7 férfi tolonczot; a lelkészi hi-

vatalok bejelentettek 104 szülési s 79 halálozási esetet. E szerint f. évi április hóban összesen 2486 bejelentés történt. A bejelentési szabályzat áthágása miatt megbüntettetett 14 fél. Felvilágosítás adatott 584 esetben. — **Nyomozás.** Tegnapelőtt egy rendőr kiküldetett Prázmár községbe, hogy az ottani előjáróság közbenjöttével kinyomozza azon tolvajbandát, mely már régebben úti itt mesterségét, különösen a rőfös árukra vetvén figyelmeket. Sikerült is azon bandának egy eddig ismeretlen tagját kinyomozni, a kinél egy vég posztó találtatott, melynek szerzését nem tudta kimutatni. Azonban — úgy látszik — itt szakavatott tolvajokkal van dolgunk, kik vagy nagyon gyorsan adnak túl a lopott jószágokon, vagy pedig biztos rejte helyet bírnak.

A brassói iparhatóság által vezetett lajstrom szerint f. évi márczius hóban felvétellett 40 iparos tanoncz. Ezek közül 13 a városi, az állami iparos tanoncz iskolába iratkozott be, de még nem jelentkezett. Figyelmeztetjük az illető mestereket az ipartörvény szigorú követelményeire. A tanonczok közül 15 magyar, 15 román és 10 szász. Az iskolába nem jelentkezők közül 8 magyar, 8 román, 3 szász. A jelentkezők közül magyar 7, szász 7, román 7.

A magyar nyelvi tanképesítő vizsgálatok a székely-udvarhelyi állami tanító képezdénél f. évi június 30-án d. e. 8 órától kezdődőleg fognak megtartatni. A vizsgálatra jogosult tanítók illető egyházi hatóságaik útján a brassóvármegyei kir. tanfelügyelőnél f. évi június 8-ig jelentkezhetnek.

Kirándulás Brassóba. Mint értesülünk az itteni városi menetjegyiroda a kolozsvárral egyetemben a közeledő pünkösdi ünnepekre, Brassóba az összes erdélyi állomásokról kirándulást rendez. E tervet igen természetesen örömmel üdvözljük, mert csak kíváncsi lehet előttünk, hogy városunkat mentől több idegen látogassa meg.

Ritka ügyesség. Tegnap megjelent szerkesztőségünkben egy bukaresti, Reiss B. nevű egyén (lakik Brassóban a Springer féle vendéglőben, Nagy-utca) s bemutatott egy ritka különlegességet, minőnek ritkán kapni párját. Egy buzaszemen e szavak állanak biztos írással, görösvi kicsinységben: Tekintetes Sterenyi József urnak Brassó szerkesztőjének. Kérem becses lapjában munkámról megemlékezést tenni, miért nagyon lefog kötelezni B. Reiss. Hasonlóképp egy névjegy széleire is hosszabb ajánlás van írva. Az ügyes embert ajánljuk a közönség figyelmébe.

A népfelkelési tiszti tanfolyam Fogarason is kezdetét vette e hó 6-án. Ezen mlts., nsgs. és tkts. urakból álló vitéz csapat, nagy lelkesedéssel és kitarással igyekszik magáévá tenni a szükséges katonai tudományokat, és kiérdemelni az annak idejében nyelendő tiszti bojtot. A tanfolyam hallgatói következők: Ifj. Horváth Mihály kis- és nagy-küküllőmegyei főispáni titkár, Varó Benjámin polg. iskolai igazgató, Bozdogina adótiszt, Nagy Lázár albiró, Nagy Endre polg. iskolai tanító, Lörinczi Dezső polg. iskolai tanító, Vécsei János polg. iskolai tanító, Bora Benedek ménes uradalmi gazdasági gyakornok, dr. Fejérvári Adolf köz- és váltóügyvéd, Zeyk ménes uradalmi gazdasági gyakornok, Trephes Henrik városi rendőrtanácsos Krausz Vilmos megyei bizottsági tag, Náthán Lipót kereskedő, Gogyi Samu polg. iskolai tanító, Gara János polg. isk. tanító. Parancsnok: Taubler honvéd-őrnagy ur. Tanárok: Domokos honvéd-százados és Bodó hadnagy urak. A napokban tarták ismerkedési estélyeket, melyen a helyőrségi közös hadseregbeli és honvéd tisztikar is részt vettek.

Rabsegélyző egyesület alakulásán buzgólkodik az erzsébetvárosi törvényszék köztisztviselői s nemeslelkűségéről vidékszerke ismeretes elnöke: Nagy Lajos. Mint írják nekünk, a mozgalom már széles körben megindult. A munkában osztozik vele a kir. ügyész ur. Sikert az emberbaráti vállalkozáshoz!

Pauasz érkezett be hozzánk llyefalva községe ellen, mely megtűri, hogy lakói hatalmas boronákat s rudakat keresztül fektetnek az országuton s így közveszélyessé teszik az utakat. A minap is egy brassói lakos is csak nem életével fizette meg az illyefalviak ezen rendetlenségét. A lovak megbokrosodtak a gerendafáktól s az árokba vetették a kocsit utassal együtt. Ha a kocsiurda szerencsére, el nem törik, úgy az illetőnek a sárhányó nyakát vágja. Ajánljuk ezen ügyet az illetékes szolgabíró ur figyelmébe, még mielőtt komojabb szerencsétlenség történne ott.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. május hó 21-én.

Római papírpénz à 20 frankos	8.60 vétel	8.63 eladás
ezüstpénz à 20	8.55	8.58
Napoleon'or (aranypénz)	10.—	10.05
Török lira	11.33	11.36
Árany	5.87	5.90
Orosz papírrubel	111.75	112.75

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztérenyi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 4616.—1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének 1886. évi zárszámadásai felülvizsgálatán s a folyó hó 10-én tartott állandó választmányi gyűlésben tárgyalván, az 1886. évi XXI. t.-cikk 17. §-a értelmében mai naptól kezdve 15 napon közzszemlére tétettek ki; mi is oly hozzáadással hozatik köztudomásra, hogy a számadások, valamint az állandó választmány véleménye a fent említett idő alatt a hivatalos órákban a vármegye kiadóhivatalánál betekintheők.

Brassó, 1887. évi május hó 11.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.
(219) 3—3

Szám 409.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 2-án kelt 12152. számú rendeletével a torda-nagyszében-brassói államút 208—209. klm. szakaszán lévő 89. számú hid felszerkezetének helyeállítását 1932 frt 01 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Fogaras 1887 május 8 án.

Sompek József,
kir. főmérnök.
(213) 2—3

416.—1887. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 4-én kelt 12026. számú rendeletével a torda-nagyszében-brassói államút 184—185. klm. szakaszán lévő 39. számú hid felszerkezetének helyeállítását 1053 frt 09 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1887. május hó 8-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.
(214) 2—3

Szám 408.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 3-án kelt 13930. számú rendeletével a torda-nagyszében-brassói államút 187—188. klm. szakaszán lévő 45. számú hid kijavítási helyeállítását 1356 frt 35 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1887. május hó 8-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.
(215) 2—3

Szám 106.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint az nagy-szebeni kir. törvényszéknek 1886. évi 6703. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbírósnak 1887. évi 138. sz. kiküldő végzése folytán *Albina Takaré- és hitelintézet* végrehajtató részére *Bolyai Gergely és társai* végrehajtást szenvedők elleni 109 frt tőke s járulékaik iránt kielégítés képen bírósággal lefoglalt és 310 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1887. évi 1771. számú végzésével 100 frt tőke, ennek 1886. évi szeptember hó 10 ik napjától járó 6%-os kamatai 3 frt 43 $\frac{1}{2}$ kr óvási, $\frac{1}{2}$ % váltódijsal s eddig összesen 45 frt 47 $\frac{1}{2}$ kr-ban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében dr. Russu Oktavian ügyvéd ur végrehajtató képviselője írásbeli jelentkezése a 104/1887. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfogaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett törvényezik 103. §-ára, — az árverésnek *Bolyai* községében, a végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1887. évi május hó 24 ik napjának délelőtti 10 órája kitűztetik, a mikor a bírósággal lefoglalt tárgyak: 1 barna kanca (csikózó) 10 éves, 2 meggyepj paripaló 8 éves, 1 ruganyos kocsi, 1 festett szán legtöbbet ígérőnek, az idézett törvényezik 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükségesetén a becsáron alól is, el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elővereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezik 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1887. május hó 8.

Láng Róbert,
kir. bírósági végrehajtó.
(232) 1—1

Valódi brünni

Posztók s szövetek, métere 1 fittól fölfelé,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNBEN.

Minták bérmentve.

Előnyös mellékkereset!

100 egész 300 frtot
kereshet havonta

nálunk mindenki, a törvény által megengedett sorsjegyek részletfizetés melletti eladásával 1—6 tőke és kockázattal (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők:
A fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és Társához, Budapesten.

Tavaszi és nyári ujdonságok.
Menyasszonyi, séta- s házi ruhák (toilettek)
a legujabb divat szerint készülnek

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat- és készöltöny-termükben

BRASSÓBAN (FÖTÉR).

Ugyanott ujonnan megérkeztek dús választékban legdivatosabb bel- és külföldi gyapju ruhakelmék szép mintákban, creppek, cachemirok, Lyoni selymek, mervilleuxok, faillek, bársonyok fekete és minden más színben. Női és férfi confections posztók; mosó satin és toilek, zephirek, oxfordok, Benedict Schroll-féle chiffon, patent chirting, inlet és sávolyok (Gradel); továbbá amerikai vásznak minden szélességben, valamint mindennemű béléskellékek. Szalmakalapok, virágok, tollak, selyem és irha-keztük, nap- és esőernyők, Jersey Trico derekak és Miederek, csipke- és jutte-függönyök, terítők, futó- és sophia-szőnyegek kaphatók

(103)

pontos kiszolgálat és jutányos árak mellett.

17—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

13

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmírok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztük stb. a legjutányosabb árak mellett. Cocus futószőnyegek.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

Kerti helyiség!

Van szerencsém ezennel tisztelettel jelenteni a nagyérdemű közönségnek, hogy a nyári idényre kibéreltem a Lópiacson 45. szám alatt lévő, ugynevezett

„mészáros-kertet“

melyet mint venéglőt teljesen ujonnan berendeztem.

Ugyanitt fedett tekepálya áll a közönség rendelkezésére. — Jó ételekről és italokról, valamint gyors és pontos kiszolgálásról gondoskodva van.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Csiki Miklós,
vendéglős.

(217) 2—2

Basilika-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 1-én.

Főnyeremény 200.000 frt.

Árfolyam: e° 8 frt 40 kr.

Ezen, részben a m. kir. kormány, részben az osztrák kormány által minden tekintetben biztosított állami sorsjegyek megvásárlását, különös tekintettel a

Basilika-sorsjegyek

általánosan elismert bonítására, ajánlja

Adler L. Jakab

bank- és váltóüzlete
Brassó, Virágsor és Színház-utca.

Kincsem-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 24-én.

Főnyeremény: 50.000 frt.

Darabonként 1 frt.

(231) 2—*

XII. állami sorsjegyhuzás
1887. július hó 5-én.
Főnyeremény 60.000 frt, 15.000 frt, — számos mellék-nyereményvel.
Darabonként 2 frt.

1864-es állami sorsjegyek.
Huzás 1887. június 1-én.
Főnyeremény 150.000 frt, 20.000 frt, 10.000 frt.
Rendes napi árfolyam mellett.